

TALOUDELLINEN TOIMINTA ETUTILALLE

UORANAISEEN taloudelliseen voimaan ja palkkaproletariaatin omaan luokkavoimaan luottavat sekä industrialistista unionismia kannattavat käsitykset avartuvat, voimistuvat ja valtaavat oikeutetun tilansa yhä suurempien työläisjoukkojen keskuudessa kautta maailman. Tämän tosiasian huomaavat, ovat jo aikoja sitten osalta oivaltaneet, poliitikoitsijat, jotka kuuluvat erinäisillä nimillä esiintyviin poliittisiin työväenpuolueisiin. Näiden, poliittisten puolueiden, välillä joku vuosi sitten vallinneet näennäiset mielipide-eroavaisuudet ovat hävinneet, sulaneet kuin jää kesäisessä auringonpaisteessa. Eipä siinä kaikki, että nämä poliittiset työväenpuolueet olisivat lyöneet veljenkättä keskenään, vaan ne ovat useissa tapauksissa antautuneet samaan juoneen suoranaisten porvaripuolueiden ja verestä punottavan fascismin kanssa. Ja miksikäs ei. Teoreettisissa harrastuksissaan ja käytännöllisissä pyrkimyksissään sosialistipuolue, kommunistipuolue ja muut n. k. työväenpuolueet, fascismi sekä niin kutsutut liberaaliset porvaripuolueet pyrkivät samaan päämäärään. Jokainen näistä liikkeistä ruoskii ja arvostelee suurkapitalismia ja pyrkii voimistuttamaan rappeutumistilassa olevia keskiluokkia — jarruttavat palkkaproletariaatin kasvamista ja sen yhteiskunnallisen merkityksen suurentumista.

Jotkut voivat väittää, että fascismi ei tarkoita keskiluokkain voimistuttamista, vaan palvelee suoranaisesti suurkapitalismia. Näin ei ole asianlaita. Se ruoskii "riistäjiä", lupaa maattomille maata ja työttömille työtä. Samoin tekee kommunistipuolue ja kaikki sen sikiöt. Samoin tekee sosialistipuolue ja kaikki sen siipipuolueet. Niin tekee myös jotkut liberaaliset porvaripuolueet. Meidän ei tarvitse kuluttaa tilaa näiden seikkain todistelemiseksi hyvinkään paljon. Jokainen niistä pääsee selville, kun tarkistaa kyseessä olevien puolueiden ohjelmia ja teesejä. Antakaamme kommunistien itse todistaa, mitä fascismi lupaa. Yrjö

Sirola, jonka lausuntoa tuskin kukaan haluaa asettaa kyseenalaiseksi, lausuu fascismissa seuraavasti:

"Sillä ymmärtävät monet kaikkinaista vastavallankumouksellista väkivaltaa. Tämä ei ole ihan oikein sanottu. Fascismi on aivan omaperäinen liike, johtuva ajankohdasta. Se perustuu pikkuporvariston ja talonpoikain epätoivoon kapitalistisen rappingon kynsissä. Velkaantuneet maanviljelijät, vararikkoiset pikkuporvarit, virattomaksi heitetty intelligenssi, jopa eräät takapajuiset työväen ryhmät ovat valmiit heittäytymään minkä tahansa poliittisen seikkailijan johdettaviksi, joka lupaa palauttaa järjestyksen ja hyvinvoinnin kaikille. Fascismi lupaa. Sen edustajat käyttävät jyrkkää kieltä kiskureita, "juutalaisia", vastaan. Ne lupaavat ajaa pelloille hallituksen ja parlamentin poliittiset huijarit. Ne lupaavat antaa maattomille maata ja työttömille työtä. Ja he lupaavat kohottaa kunniaan isänmaan".

Sehän on selvää, kuin pläkki. Eikö juuri samaa lupaa kaikki muut poliittiset työväenpuolueet. Niiden mukana kommunistipuolue. Tosin kommunistisella liikkeellä ei ole omintakeista, muista liikkeistä riippumattomia, puoluetta enään monessakaan maassa. Samoin on sosialidemokraattisen liikkeen kanssa. Ne ovat "yhteisen rintaman" nimessä vetäytyneet pois entisten lipuinsa alta ja sulautuneet muihin reformistipuolueisiin, kuten työväenpuolueisiin, farmer-labor "parteihin" ja muihin sellaisiin sekasikiöihin. Tässä sivumennen tulkoon sanotuksi, että tämä sulautuminen, eli entisistä nimistä karkkoileminen on tapahtunut joistain muista syistä, eikä siksi, että todellisuudessa olisi haluttu saada voimakas työväenluokan rintama, hyökkäävän kapitalistiluokan rintamaa vastaan. Jos kommunistinen liike ei olisi vielä missään maassa joutunut käytännöllisesti osoittamaan, mitä se saa aikaan päästyään valtiovallan heräksi, niin epäilemättä se liike esiintyisi alkuperäisessä loistavassa nimessään. Jos so-

sialidemokraattinen liike ei olisi joutunut valtiovallan herraksi missään maassa, niin vielä olisi olemassa täysiverisiä sosialistipuolueita. Mutta nämä liikkeet, niihin kuuluvat puolueet, ovat joutuneet käytännöllisten kokemustensa kautta näyttämään, että niiden ylivalta tarkoittaa palkkatyöläisille samaa, kuin yleensä porvarillisten puolueiden, joskin joissakin tapauksissa vähän hienommassa muodossa. Lincoln sanoi: "Te voitte petkuttaa osaa kansasta aina, te voitte petkuttaa koko kansaa jonkun aikaa, mutta te ette voi petkuttaa koko kansaa jatkuvasti." Kommunistinen ja sosialidemokraattinen liike voi petkuttaa joihtakin työläisiä aina, joissakin maissa kaikkia jonkun aikaa, mutta missään ei kaikkia työläisiä jatkuvasti. Siksi, kun kommunistipuolue ja sosialidemokraattinen puolue nimisensä puolesta ovat tulleet niin tunnetuiksi ja tahratuiksi, että niillä ei voida narrata työläisiä, muutetaan nimiä, perustetaan "työväenpuolue", "workers-party", farmer labor party", y. m. aina loppumattomiin saakka. Uusi nimi kajahtaa kauniimmalta, uusi nimi tekee vanhasta puolueesta uuden puolueen, vaikka periaatteellinen ja käytännöllinen ohjelma pysyy samanlaisena ja samat rämeistyneet politikoitsijat on satulassa.

No niin. Vähän alumpana mainittiin, että fascismi on pikkuporvarillista liikettä. Kukaan ei enään viitsi edes leikinkään vuoksi väittää, etteikö sosialidemokraattinen liike olisi sitä samaa, sillä siitähän fascistinen liike tosiasiallisesti on alkunsa saanut. Mussolinin ja Hitlerin ovat entisiä, ehkä nykyisiäkin, sosialisteja. Entäs sitten takäläinen kommonustipuolueen jälkeläinen — workers-farmer-labor party. Workerspuolue kai on Federated Farmer Labor Partyn yksi osa, alistuvassa asemassa oleva osa. Mitä F. F. L. P.:y sanoo, sen nielee Workerspuolue. Nämä puolueet puhuvat uuden puolueen perustamisesta. Toukok. lopulla, jos niiden päätökset paikkansa pitävät, tullaan pitämään konventsioni, jossa perustetaan "kolmas puolue". Minkälaiset ainekset tähän konventsioniin tulee ottamaan osaa? Teollisuustyöläiset, ei tietystikään itse, vaan jonkun lakimiehen eli räsivottuneen politikoitsijan kautta; riistetyt farmarit; pienet liikemiehet; professionaliset ainekset ja rikkaat, hyvinvoivat farmarit. Näin selittää F. F. L. P.:yn kansallissih-teeri. Kaikki nämä ainekset, kuulemma, ovat tyytymättömiä nykyistä hallitusta kohtaan. Huomatkaa hallitusta. Mitään ei sanota siitä, ovatko ne tyytymättömiä nykyistä yhteiskuntajärjestelmään vastaan. Kan-

nattaako "rikas, hyvinvoipa farmari" nykyisen riistojärjestelmän eli yksityisomistusoikeuden poistamista? Eipä suinkaan. Kannattaako pieni liikemies yksityisomistusoikeuden poistamista? Ei. Kaikki he vaativat suurempia mahdollisuuksia itselleen. Siksi he "kapinoivat" nykyisiä vallassa olevia puolueita vastaan. He haluavat voimistuttaa yhteiskunnallisen asemansa keski-säätyinä, kuten Marx aikoinaan sanoi. Ja siksi he ovat taantumuksellisia. Workerspuolue, kommunismin nimessä, tekee kaikkensa auttaaksensa näitä taantuvia aineksia voimistumaan ja siksi se on taantumuksellinen liike. **Se on vastavallankumouksellinen liike ytimiään myöten, jos asiaa katsotaan palkkaproletariaatin etujen kannalta.**

Vieköön hitto romukauppiat. Meidän tehtävämme, palkkatyöläisinä ollen, ei ole niiden auttaminen. Meidän tehtävämme ei ole pienten maanviljelijäin voimistuttaminen itsenäisinä farmareina. Meidän tehtävämme on hävittää yksityisomistus, tehdä pienistä farmareista yhteiskuntahyödyllisen työn tekijöitä, mahdollisimman tehokkailla työvälineillä, eikä säilyttää sen haaskaajina. Meidän tulee selittää pienille farmareille, aivan samoin kuin suurillekin, että työväenluokan valtaan nouseminen tarkoittaa yhteiskunnallista omistusoikeutta kaikkiin jokapäiväiselle elämälle ja yhteiskunnalliselle hyvinvoinnille välttämättömiin välineisiin ja raaka-aineisiin nähden. Meidän tulee selittää pienille maanviljelijöille, että silloin kun palkkaköyhälistö vapautuu kapitalistisesta riistosta, te tulette vapautumaan kurjasta asemastanne sen mukana, yhteiskuntahyödyllisen työn tekijöinä eikä farmareina. Sillä jokaisella ihmisellä, joka tekee yhteiskunnalliselle elämälle ja hyvinvoinnille välttämätöntä työtä, täytyy olla toisten ihmisten kanssa yhtäläiset oikeudet kaikkien tuotteiden kulutukseen nähden. Jos työväenluokka, päästyään yhteiskunnallisen elämän herraksi, voi tuottaa esim. kuusituntisen työpäivän vallitessa riittävästi, niin maanviljelyksen alalla työskentelevä työläinen on yhtä oikeutettu saamaan kuusituntisen työpäivän, kuin tehdastyöläinenkin. Jos tehdastyöläinen saa puvun päällensä ja kengät jalkaansa, niin maanviljelystyöläisellä täytyy olla myöskin oikeus niiden saamiseen. Meidän ei sovi pyrkiä sellaiseen yhteiskuntaan, jossa talonjussit saavat riittävästi, liikaakin, viljaa ja muita kasviksia sekä ravintoaineita, mutta teollisuustyöläiset saavat kuolta nälkään kaupunkien kaduilla. Meidän tulee pyrkiä luokkien hävittämiseen, pois luokkayhteiskunnasta.

Palkkakyöhalistó lujittaa omia kahleita aina silloin kun se auttaa häviäviä keskiluokkia. Suur tuotannon kehittyminen ja yhteiskunnallisen omistusoikeuden keskittyminen jouduttavat yhteiskunnallisen vallankumouksen mahdollisuuksia. Sehän on materialismin mukaista. Sehän on Marxin selittämä ajatus. Kommunistit ja sosialistit kinastelevat Marxin Kallen oppien "omistusoikeudesta", mutta he samalla vesittävät ja vääristelevät hänen lausumansa perusajatukset. Tosin kommunistien omatkin kynämiehet joutuvat joskus teoreettisesti puhumaan aivan päinvastoin, kun heidän liikkeensä nimessä tapahtuvat pyrkimykset suuntaavat. Antakaamme Bucharin selittää, minkälaiseksi tulevan järjestelmän täytyy muodostua:

"Tulevan järjestelmän", sanoo hän, "on pelastettava työväenluokka kahdelta pahalta. Ensiksikin, ihmisen toisen ihmisen sorrolta, riistolta, siitä, ettei toinen istuisi toisen harteilla. Tämä saavutetaan siten, että kukistetaan pääoman ies ja kapitalisteilta otetaan pois heidän rikkautensa. Mutta vielä on yksi tehtävä, ja se on se, että on vapauduttava luonnon ikeestä, alistettava luonto alaisekseen, pantava tuotanto käymään kaikkein parhaimmalla, kaikkein täydellisimmällä tavalla. Vain silloin on kunkin ihmisen mahdollista käyttää vähän aikaa ruuan, jalkineiden, vaatteiden, rakennusten y. m. s. tekoon ja omistaa loppu aika henkiseen kehitykseensä: tieteille, taiteille, yleensä kaikkeen siihen, joka rikastuttaa ihmiselämää. Puoliapinain tavoin eläneet nykyisen ihmisen esivanhemmat olivat tasa-arvoisia keskenään. Mutta he elivät eläinten tavoin siitä syystä, et teivät alistaneet luontoa alaisekseen. Kapitalistisen suur tuotannon aikana päinvastoin ihmiskunta on oppinut alistamaan luonnon, mutta työväenluokka elää työjuhnan tavoin sen vuoksi, että sen harteilla istuu kapitalisti, sen vuoksi, että vallitsee taloudellinen eriarvoisuus. Mikä seuraa siitä? Siitä johdetaan, että taloudellinen tasa-arvoisuus on yhdistettävä suur tuotannon kanssa. Ei riitä se, että kapitalistit häviävät. Tuotanto on järjestettävä, kuten me olemme jo aikaisemmin puhuneet, laajassa mittakaavassa. Kaikki pienet, mitättömät liikeyritykset on tapettava. Kaikki työ on keskitettävä kaikkein suurimpiin tehtaisiin, työhuoneisiin, maa-alueisiin. Eikä suinkaan siten, ettei Matti tiedä mitä Mikko tekee ja Mikko ei tiedä mitä Matti tekee. Sellainen järjestys ei kelpaa mihinkään. On välttämätöntä, että on olemassa yhteinen työsuunnitelma. Mitä useamman alueen tämä suunnitelma käsittää, sen parempi. Koko maailma tulee

loppujen lopuksi yhdeksi työsuoritusyritykseksi, jossa koko ihmiskunta yhden tarkasti lasketun, tarkistetun ja harkitun suunnitelman mukaan työskentelee itselleen, ilman minkäänlaisia isäntiä ja kapitalisteja, kaikkein parhaimmilla koneilla, kaikkein suurimmissa tehtaisissa. Jotta tuotantoa voitaisiin työntää eteenpäin täytyy ei vain olla pirstomatta sitä suur tuotantoa, jonka kapitalismi jo jättää perinnöksi, vaan päinvastoin tulee sitä kehittää vieläkin suuremmaksi. Mitä laajemmaksi ja suuremmaksi tulee yhteinen suunnitelma, mitä laajemmassa mittakaavassa tulee järjestettyä koko tuotanto, mitä enemmän se tulee saamaan ohjeita yhdestä arvioimis- ja laskelmatyötä suorittavasta tilastokeskuksesta, toisin sanoen mitä enemmän se tulee keskitettyä, sen parempi. Sillä sen vähemmän työtä tulee jokaisen osalle, sitä vaapammaksi tulee jokainen, sitä laajemman avaruuden henkistä kehitystään varten saa inhimillinen yhteiskunta."

Kaikki pienet, mitättömät liikeyritykset on tapettava. Siinä totuus. Koska ne on tapettava, niin alkäämme sosialismin tai kommunismin nimessä pyrkikö vastustamaan suurkapitalismia silloin, kun se toimittaa tuon "lahtaustyön". Sallikaamme kapitalismille kunnia tuosta tehtävästä. Meidän tehtävämme on koota ne voimat, jotka ovat kapitalistisen tuotantotavan jaloissa irtautuneet ja edelleenkin irtautuvat tuotantovälineistään. Meidän tehtävämme on järjestää työläiset, jotka eivät omista mitään muuta, kuin työvoimansa. Jos pienet, sorretut maanviljelijät ja romukauppiat näkevät mahdolliseksi taistelun suurkapitalismia vastaan, niin suotakoon heille siihen tilaisuus, mutta missään tapauksessa ei palkkatyöläisten kustannuksella.

Palkkatyöläiset ovat kyllin kauan, liiankin kauan, kynittäneet itseänsä poliittisilla keritsijöillä. Mikään poliittinen puolue ei voi valtaan päästyään tehdä mitään muuta, kuin palvella sitä luokkaa, mikä on taloudellisesti voimakkaampi yhteiskunnassa. Kunhan työväenluokka taloudellisesti järjestyneenä voi käyttää yhteiskunnallisen merkityksensä kanssa suhteellisesti suurta järjestynyttä taloudellista voimaansa, niin sen edessä tanssii politikoitsijat ja poliittiset puolueet, oikoonpa niiden nimenä mikä tahansa. Vielä enemmänkin, sen voiman edessä pistää työhansikkaat käteensä moni politikoitsija, joka nykyään pyörtyy, jos vain näkee likaisen kuokanvarren. Järjestykäämme taloudellisesti. Yhtykäämme I. W. W. liittoon. Se edustaa industrialistista unionismia, jolla on tulevaisuus.